

Folková Ohře v Kynšperku pošetě, celkově pošetnáctě

Napsal uživatel Miloš Keller
Pondělí, 27 Srpen 2018 21:19

Jako obvykle jsem z **Folkové Ohře** absolvoval jen sobotní polovinu, budiž to tedy výzvou pro kohokoliv, aby doplnil dojmy z neděle. Sobotu otevírala skoro domácí skupina

DRC

z Ostrova nad Ohří. Zahráli milou trampsko-folkovou směs a rozeřáli trochu zmrzlé (17 stupňů) publikum. Pak jsme měli možnost si dát první ze tří způsobů přístupu ke středověké či keltské muzice.

Hradní duo

se toho zhostilo se ctí a jistou úctou k tradici, která je trochu svazovala. Během vystoupení Poutníků se rozpršelo, což ale publiku vůbec nevadilo.

Poutníci

předvedli standardní festivalový set, pochváleni budiž za dostatek instrumentálek, protože tam se jednotliví členové opravdu projevili jako mistři. Nu, a nezapomněli ani na klasiku. Po Poutnících šel na scénu omlazený

Pacifik

. Tony Linhart jako by byl polit živou vodou, ale stejně bylo znát, že je po létech vrcholné stability Pacifik na počátku nové epochy, která bude vyžadovat hodně sil od nich i publika. Museli (nebo chtěli) si vypomoci i jednou hobousí sólovkou na kytaru v podání nové posily, zpěvačky Bouřky, a hodně se spoléhali na sborové vokály.

Nové struny

pak zcela změnily atmosféru a zahrály pestrou směs jazzových či swingových písní, často zabrousily i do semaforové tvorby.

Stejně jako Poutníci, zahráli i **Taxmeni** svůj poměrně standardní set festivalových písní, nevynechali žádnou z pecek. Další srovnání přístupu k historizující, tentokrát severské, muzice přinesla **Isara**. Den ode dne, koncert od koncertu lepší, spojení rocku, folku a folkloru je u nich stále pevnější a vyváženější. Vystoupení

Klíče

se neslo v té trochu staromódní, ale osvědčené formě přístupu k inspiraci historickými písněmi. Zahráli osvědčené hity a přidali pár novinek z jejich zbrusu nové knížky

V čase zrání

, pardon, desky s knížkou ilustrací. Informace pro moderátory a zvukaře festivalů: 5 osob, 13 mikrofonů a 5 linek. Naštěstí lze o Klíči hovořit takřka donekonečna. Na desku se pak po vystoupení stála fronta. Vráťím se k ní v samostatném textu, asi by stálo, aby si jí všimla i širší recenzní obec, až bude uvažovat o Andělech.

Epydemye

přinesla změnu a dramatické oživení na pódium i u publika, před pódium se shromáždili zejména mladší návštěvníci festivalu. Škoda, že stavějící repertoár stále na roku 2015, jakkoliv

Folková Ohře v Kynšperku pošesté, celkově pošestnácté

Napsal uživatel Miloš Keller
Pondělí, 27 Srpen 2018 21:19

Kotlina je samozřejmě nadčasová. Ale stejně, ve třech udělat tolik muziky, klobouk dolů. Na závěr dali šestiminutovou

Agnes

, čímž se zařadili po bok Taxmenů a Poutníků (ne na tomto festivalu, ale z minulosti), co se týče dodržení časového rozvrhu festivalu. Naštěstí Kynšperk není tak prudérní v otázce policejní hodiny a tak závěreční

H.R.A.

(= Hoboes Revival Alva – na tom Alva urputně trvali) měli dost prostoru vyvolat příjemnou trampskou atmosféru hobousáren. Ke cti jim budiž řečeno, že byli opravdu revival, že se nesnažili o vlastní modernizace, a že vybrali nejméně polovinu věcí, které nejsou až tak známé (některé jsem slyšel dokonce poprvé). Foxův zpěv se k hobousím písním naprosto hodí. Po

MT Revivalu

z Plzně další revivalová skupina, splňující požadavky na revival.

Opět díky

Mílovi Pražákovi

za uspořádání, týmu Přírodního gymnázia za servis, zvukaři Pájovi Jindrákovi za zvuk.

Dostavilo se i početné publikum, které ani horší počasí neodradilo po celé odpoledne a večer (13 stupňů ve 22,00). Ohře měla jistě radost.

Folková Ohře, 25. - 26. srpna 2018, Kynšperk nad Ohří